

วันที่ 1: พระเยซูทรงลูกลา ทรงกันแสงเหนือกรุงเยรูซาเล็ม

เมื่อใกล้ถึงวันเทศกาลปัสกาพระเยซูและบรรดาเหล่าสาวกของพระองค์ก็ได้มาถึงเมืองเบธานี พระองค์ทรงชุบให้เขาฟื้นขึ้นจากความตายทุกคนได้ร่วมรับประทานอาหารเย็นมื้อพิเศษด้วยกันซึ่งมารธา ได้เป็นผู้ที่จัดเตรียมไว้แทบจะไม่มีใครรู้เลยว่าพระเยซูกำลังจะจากพวกเขาไปในไม่ช้านี้

แต่มาเรียสังเกตเห็นว่าพระเยซูมีความเศร้าโศกอยู่เธอได้นำน้ำมันหอมหนักประมาณครึ่งกิโลกรัม ซึ่งมีราคาแพงมากมาซโลมพระบาทของพระเยซูและเอาผมของเธอเช็ดพระบาทพระองค์

พระเยซูทรงได้รับการเล่าโลมจากการกระเซ็นนั้นของมาเรีย! ซึ่งมีเพียงมาเรียคนเดียวเท่านั้นที่ เข้าใจว่าพระองค์ทรงมีความรู้สึกอย่างไรต่อความตายที่กำลังมาเยือนพระเยซูพระเยซูตรัสกับเหล่าสาวก ของพระองค์ว่า "หล่อนได้ทำการนี้เพื่อการฝังศพของเรา" นี่คือการรำลึกถึงความรักของมาเรียซึ่ง ปัจจุบันนี้ผู้เชื่อในโลกนี้ก็ยังคงกระทำการนี้อยู่ตามที่พระเยซูตรัสว่าสิ่งนี้ยังคงอยู่ตลอดไป

วันถัดมาขณะที่พระเยซูกำลังเสด็จตรงไปยังกรุงเยรูซาเล็มนั้นพระองค์ได้ส่งพวกสาวกของ พระองค์เข้าไปยังหมู่บ้านซึ่งอยู่ใกล้กับกรุงเยรูซาเล็มนั้นเพื่อไปขอยืมลูกลาจากสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งจัด เตรียมไว้แล้ว

หลังจากนั้นพวกสาวกก็ได้นำลูกลานั้นมามอบให้กับพระเยซูแล้วพระเยซูทรงลูกลาที่แสนเชื่องตัวนั้น เข้าไปยังกรุงเยรูซาเล็มถึงแม้ว่าก่อนหน้านี้ไม่มีใครเคยขี่ลูกลาตัวนี้มาก่อนเลยก็ตาม

พระเยซูได้ทรงกระทำสิ่งนี้เพื่อที่จะให้สำเร็จตามพระวจนะซึ่งได้ตรัสผ่านทางเศคาริยาห์เมื่อห้า พันปีที่ผ่านมาแล้วว่า "จงบอกชาวเยรูซาเล็มว่ากษัตริย์ของท่านเสด็จมาหาท่านโดยพระทัยอ่อนสุภาพ และทรงลูกลา"

ประชาชนทั่วประเทศทุกสารทิศได้มารวมตัวกันที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อที่จะร่วมเทศกาลปัสกาด้วยกัน ผูกพันเป็นอันมากได้เอาเสื้อผ้าของตนปลุงตามถนนหนทางบางคนก็ตัดกิ่งต้นปาล์มมาวางตรงหน้าของลา และส่งเสียงโห่ร้องสรรเสริญว่า "ขอให้พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระมหา กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงพระเจริญโฮซันนา! แต่พระเจ้า (พระผู้ช่วยให้รอด)" พวกเขาได้ตะโกนคำเหล่านี้ ครั่งแล้วครั่งเล่าติดต่อกันไปมีหลายคนในกลุ่มฝูงชนนั้นได้สรรเสริญพระเยซูเพราะว่าพระองค์ได้ทรง รักษาเขาให้หายจากความเจ็บป่วย

ความตื่นเต้นทั้งหมดนี้ทำให้เหล่าสาวกของพระเยซูมีความหวังอันสดใสขึ้นอย่างทันทีทันใดเขาทำ เหมือนกับว่าพระเยซูได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์แล้วในเวลานี้ แต่ทำไมลาจึงหยุดเลยล่ะ

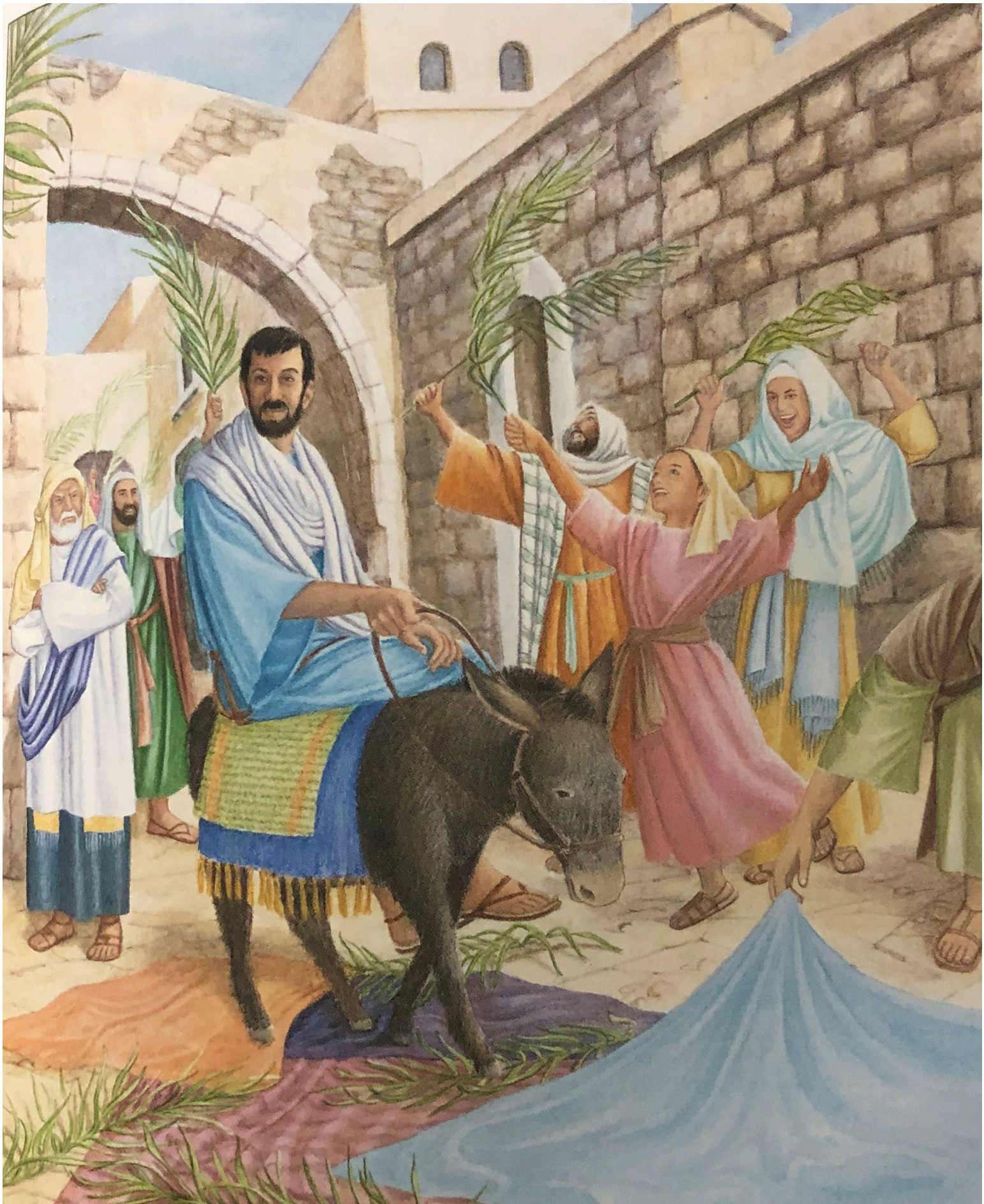
พวกเขาได้จ้องมองพระเยซูด้วยความประหลาดใจเพราะว่าเมื่อพระเยซูทรงทอดพระเนตรไปยัง กรุงเยรูซาเล็มแล้วทรงกันแสงแล้วพระองค์ตรัสว่า "โอเยรูซาเล็มเอ๋ยเราปรารถนาที่จะให้เจ้ามีสันติสุข ตลอดไป แต่เจ้าได้ปิดบังมันเสียและบัดนี้มันก็หายไปเสียแล้ว "พระเยซูตรัสต่อไปว่า" เราใคร่ที่จะรวบรวม ลูกของเจ้าไว้เนื่อง ๆ เหมือนแม่ไก่กกลูกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอมเลยหนอ "

มัทธิว 21: 1-9, 23:37; มาระโก 11: 1-10; ลูกา 19: 29-44; ยอห์น 12: 1-8, 12- 9 เศคาริยาห์ 9: 9

คำถามทบทวน :

1. มาเรียชโลมอะไรลงบนเท้าของพระเยซู?
2. พระเยซูทรงขี่สัตว์อะไร?
3. ใครร้องให้เพื่อเธอกลับมา?

วันที่ 2: อาหารมือสุดท้าย สัญลักษณ์แห่งการทนทุกข์ทรมานของพระเยซู

พระเยซูต้องการสถานที่ที่สงบและปลอดภัยเพื่อที่จะร่วมกินขนมปังไว้เชื้อครั้งสุดท้ายกรูญเยรูซาเล็มแล้วท่านจงมองหาชายคนหนึ่งซึ่งทูนหม้อน้ำอยู่เมื่อท่านเจอแล้วจงตามไปยังบ้านของเขาและเขาจะชี้ให้ท่านเห็นห้องใหญ่ข้างบนแล้วท่านจงเตรียมห้องนั้นเพื่อพวกเราจะได้ร่วมรับประทานอาหารปัสกาด้วยกัน “

ในระหว่างนั้นยูดาสซึ่งเป็นสาวกคนหนึ่งของพระเยซูได้ไปหาพวกมหาปุโรหิตอย่างเป็นทางการลับเขาได้ถามพวกมหาปุโรหิตเหล่านั้นว่า "ถ้าข้าพเจ้าจะชี้พระเยซูให้ท่านจับท่านทั้งหลายจะให้ข้าพเจ้าเท่าไร?" "พวกมหาปุโรหิตมีความปิตินดีเป็นอย่างมากที่ได้ยินสิ่งนี้จากผู้ที่ติดตามพระเยซูพวกเขาจึงได้สัญญาว่าจะให้เงินแก่ยูดาสจำนวนสามสิบเหรียญ

แล้วเทศกาลปัสกาก็มาถึงและเมื่อทุกคนนั่งลงที่โต๊ะแล้วพระเยซูตรัสว่า "เราได้เสาะหาเวลาสักช่วงหนึ่งเพื่อที่จะใช้เวลาในการอยู่ด้วยกันอย่างลึกซึ้งและมีค่าเราปรารถนาที่จะรับประทานอาหารปัสกาด้วยกันกับพวกท่านสักครั้งหนึ่งก่อนที่เราจะต้องประสบกับความทุกข์ทรมาน

แม้ว่าพระเยซูทรงมีความยินดีที่จะประทับกับบรรดาสาวกของพระองค์ แต่พระทัยของพระองค์ก็ทรงหนักอึ้งตลอดทั้งเวลาเย็นของวันนั้นและในระหว่างรับประทานอาหารม้อค่าอยู่นั้นพระองค์ทรงตรัสว่า "มีคนหนึ่งในพวกท่านจะอายัดเราให้อยู่ในมือของศัตรู" บรรดาสาวกก็ตกใจและสะเทือนใจในคำตรัสของพระองค์พวกเขาจึงมองหน้ากันและสงสัยว่าคนที่พระองค์ตรัสนั้นคือผู้ใดทุก ๆ คนต่างก็ทูลถามพระเยซู "ข้าพระองค์หรือพระเจ้าข้า" แต่พระเยซูตรัสตอบว่า "คนนั้นคือผู้ที่เราจะเอาอาหารนี้จิ้มแล้วยื่นให้" เมื่อพระองค์ตรัสแล้วก็ยื่นอาหารนั้นให้กับยูดาสอิสคาริโอทแล้วพระองค์ทรงตรัสกับยูดาสว่า "ท่านจะทำอะไรก็จงทำเร็ว ๆ เถิด" จากนั้นยูดาสก็ออกไปในท่ามกลางความมืดที่บเลียมหัวใจของเขาเขาแทบจะรอไม่ไหวที่จะได้สัมผัสกับเหรียญเงินอันเป็นประกายแวววาวเหล่านั้น

ในคืนนั้นพระเยซูทรงเปลี่ยนพิธีปัสกาดั้งเดิมของคนยิวเป็นการร่วมโต๊ะกับองค์พระผู้เป็นเจ้าพระองค์ทรงหยิบขนมปังหลังจากขอบพระคุณแล้วทรงหักส่งให้แก่สาวกตรัสว่า "จงรับกินเถิดนี่เป็นกายของเรา"

จากนั้นพระเยซูทรงหยิบถ้วยองุ่นแล้วตรัสว่า "จงดื่มน้ำองุ่นนี้เถิดเพราะนี่คือโลหิตของเราซึ่งจะต้องหลั่งออกมาเพื่อยกโทษบาปของคนเป็นอันมากเพราะว่าเราจะไม่ดื่มน้ำองุ่นนี้อีกครั้งจนกว่าเราจะได้ดื่มร่วมกับท่านในแผ่นดินแห่งพระบิดาของเรา

ในอนาคตจงทำอย่างนี้เพื่อระลึกถึงความทุกข์และความตายของเรา"

เมื่ออาหารมือสุดท้ายจบลงแล้วเหล่าสาวกก็ได้ร้องเพลงสรรเสริญร่วมกับพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเป็นครั้งสุดท้ายด้วยเช่นกัน

มัทธิว 26: 14-30; มาระโก 14: 10-26; ลูคา 22: 1-23; ยอห์น 13: 21- 3

คำถามทบทวน :

1. ยูดาสได้รับเงินจำนวนเท่าไร?
2. พวกเขากินอะไรบ้างในพิธีมหาสนิทของพระเจ้า?
3. พระเยซูตรัสสั่งให้เราทำอะไรเพื่อเป็นการระลึกถึงพระองค์?

วันที่ 3: คินหนึ่งในเกทเสมณี รอยจูบของผู้ที่ทรยศ

พระเยซูและบรรดาสาวกของพระองค์ได้เดินทางมาถึงสวนเกทเสมณีซึ่งพวกเขามีความเหน็ดเหนื่อยเป็นอย่างมากพระเยซูตรัสกับเปโตรยากอบและยอห์นว่า “ใจของเราเป็นทุกข์แทบจะตายจนเฝ้าอยู่กับเราที่นี่เกิด”

หลังจากนั้นพระเยซูก็เสด็จดำเนินไปอีกหน่อหนึ่งก็พบพระพักตร์ลงถึงดินด้วยพระทัยที่ทุกข์หนักมากพระองค์ทรงอธิษฐานด้วยใจที่คร่ำครวญว่า “โอพระบิดาของข้าพระองค์ถ้าเป็นไปได้ขอพระองค์ทรงโปรดยกความทุกข์ยากนี้ออกไปให้พ้นจากข้าพระองค์ด้วยเถิด” แต่อย่างไรก็ตามข้าพระองค์ขอยอมรับน้ำพระทัยของพระบิดาที่มีต่อข้าพระองค์ “

แล้วทูตสวรรค์ก็ได้ลงมาจากรสวรรค์เพื่อที่จะประทานพระกำลังให้แก่พระเยซูพระองค์ทรงมีความทุกข์พระทัยเป็นยิ่งนักจนกระทั่งเหงื่อของพระองค์เป็นเหมือนเลือดหยดลงมาจากพระพักตร์ของพระองค์

ในยามนั้นพระเยซูมีความปรารถนาที่จะให้สาวกของพระองค์ได้ช่วยเหลือพระองค์เป็นอย่างมากแต่พวกเขาข้างขึ้นเขาเหลือเกินเพราะพวกเขาสาวกของพระองค์ได้พากันหลับกันหมดแล้วพระเยซูได้ปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้นถึงสองครั้งด้วยกัน แต่พวกเขาก็พากันหลับอีกพระเยซูตรัสกับเขาว่า “แม้ว่าพวกท่านไม่สามารถตื่นอยู่ด้วยกับเราได้สักหนึ่งชั่วโมงก็ตามที? แต่บัดนี้พวกท่านต้องตื่นแล้วแหละเพราะว่ามีคนเป็นอันมากจะมาจับตัวเราไปแล้ว “

ในทันใดนั้นบรรดาสาวกของพระเยซูก็ได้ยินเสียงกระทบของโลหะและได้ยินเสียงคนมากมายเดินมาด้วยเสียงดังกึกก้องพวกเขาเห็นดาบที่คมกริบส่องแสงเป็นประกายระยิบระยับยามเมื่อดาบเหล่านั้นกระทบแสงไฟจากบรรดาโคมไฟและคบเพลิงบรรดาพวกมหาปุโรหิตนายทหารและผู้ใหญ่ของคนยิวได้ตรงมาหาพวกเขาและท่ามกลางความหวาดกลัวของบรรดาสาวกนั้นพวกเขาได้เห็นยูดาสเป็นผู้นำของฝูงชนเหล่านี้

ยูดาสได้เดินตรงไปหาพระเยซูและจูบพระองค์ข้างเป็นการจูบที่เย้ยหยันมิตรภาพยิ่งนัก แต่พระเยซูได้ตรัสกับยูดาสด้วยความสงบว่า “ท่านจะมอบบุตรมนุษย์ด้วยการจูบหรือ? “

แล้วพระเยซูถามฝูงชนว่า “พวกท่านมองหาใครอยู่?”

พวกเขาร้องว่า “พระเยซูชาวนาซาเร็ธ “

พระองค์ตอบว่า “เราคือผู้นั้น” เมื่อพระองค์ตรัสคำนั้นพวกเขาพากันล้มลงภายหลังพระเยซูไม่ได้พยายามหลบหนี แต่ทรงขอร้องไม่ให้พวกเขาจับกุมพวกเขาสาวก

สาวกทูลถามพระเยซูว่า “ให้เราใช้ดาบได้ไหม” แล้วเปโตรก็ได้ชักดาบของเขารวดเร็วฟันทาสคนหนึ่งของมหาปุโรหิตผู้ประจำการถูกหูข้างขวาขาดไป

พระเยซูตรัสว่า “จงเก็บดาบของเจ้าใส่ฝักเสียผู้ใดที่ใช้ดาบผู้นั้นก็จะตายด้วยดาบ” พระเยซูจึงนำไปหูของเขาต่อติดและรักษาเขาให้หายดังเดิมนี้เป็นการอัศจรรย์ครั้งสุดท้ายก่อนที่จะทรงทนทุกข์เพื่อความบาปของมนุษย์พระองค์ทรงกล้าแดงความรักต่อศัตรูของพระองค์

มัทธิว 26: 36-52; มาระโก 14: 32-43; ลูกา 22: 39-51; ยอห์น 18: 1-11

คำถามทบทวน :

1. พวกเขาสาวกทำอะไรในขณะที่พระเยซูทรงอธิษฐาน?
2. ใครทรยศพระเยซูด้วยการจูบ?
3. ใครตัดหูทาสของมหาปุโรหิต?

วันที่ 4: พระเยซูถูกตัดสินลงโทษ การไต่สวนอย่างไม่ยุติธรรม

แผนการจับกุมพระเยซูก็ประสบความสำเร็จฝูงชนนำตัวพระเยซูไปต่อหน้าผู้นำยิวสองคนคือ อันนาสและคายาฟาสพระองค์ยืนหยัดอยู่เพียงลำพังปราศจากมิตรสหายห้อมล้อมซี่ไปด้วยพวกปุโรหิตและฟาริสีที่กล่าวโทษพระองค์พวกเขาเกลียดชังพระองค์เหลือเกินพระองค์มักจะทำให้ความดีจอมปลอมที่พวกเขาภาคภูมิใจนั้นกลายเป็นสิ่งไร้ค่าและมีมลทินถึงตอนนี้พวกเขาก็สามารถกำจัดพระองค์ได้แล้ว

ถึงแม้พระเยซูจะเหน็ดเหนื่อยมากคนเหล่านั้นก็ไม่ยอมให้พระองค์ได้พักพวกเขาถ่มน้ำลายรดหน้าพระองค์พวกเขาปิดตาและตบหน้าพระองค์พร้อมกับพูดว่า “บอกมาสิว่าใครที่เจ้า”

ในขณะที่เปโตรยืนฝั่งไฟอยู่ใกล้ ๆ สองคนที่เดินผ่านมาบอกว่า “เปโตรเป็นสาวกของพระเยซู” ซึ่งเปโตรกล่าวปฏิเสธทั้งสองครั้งมีคนที่สามมากล่าวหาเปโตรอีกทำให้เขารู้สึกโกรธจัดทั้งสวดสาบานว่า “เราไม่รู้จักชายผู้นี้เลย”

ขณะนั้นไม่กี่ชั้นพระเยซูจ้องมองมาทางเปโตรทำให้เปโตรระลึกถึงคำที่พระเยซูเคยตรัสไว้ว่า “ก่อนไม่กี่ชั้นสองครั้งเจ้าจะปฏิเสธเราสามครั้ง” เปโตรรู้สึกแย่มากและเป็นทุกข์หนักเขาจึงเดินออกไปร้องไห้ด้วยความขมขื่น

เมื่อยูดาสเห็นพระเยซูถูกตัดสินเขาก็รู้สึกเสียใจอย่างยิ่งทำไมตนถึงชั่วร้ายเช่นนี้เขากลับไปพบกับปุโรหิตที่วิหารและสารภาพออกมาว่า “ข้าพเจ้าได้ทำผิดและทรยศต่อบุรุษผู้ปราศจากความผิด”

พวกเขาตอบยูดาสอย่างเย็นชาว่า “นั่นมันปัญหาของเจ้า”

ด้วยความสิ้นหวังยูดาสโยนเหรียญเงินสามสิบบเหรียญทิ้งลงบนพื้นจากนั้นก็ออกไปแขวนคอตาย

เช้าวันรุ่งขึ้น สภายิวทั้งหมดก็พาพระเยซูไปยังศาลของปลาตเจ้าเมืองกล่าวหาพระเยซูว่า “ชายคนนี้ได้สร้างความวุ่นวายเขาขู้งามไม่ให้ประชาชนจ่ายภาษีแก่รัฐบาลโรมเขายังอ้างตัวว่าเป็นกษัตริย์อีกด้วย” มีอีกหลายคนเข้ามากล่าวร้ายพระเยซูต่าง ๆ นานา

ไม่นานนักปลาตก็พอจะมองออกกว่าที่พวกยิวจับกุมตัวพระเยซูมาก็เพราะอิจฉาพระองค์เขาไต่สวนพระเยซูอย่างรอบคอบ แต่ก็พบว่าพระองค์ไม่มีความผิดในข้อหาใดเลยอันที่จริงพระเยซูดูน่านับถือยิ่งกว่าพวกสภายิวมากมายนัก

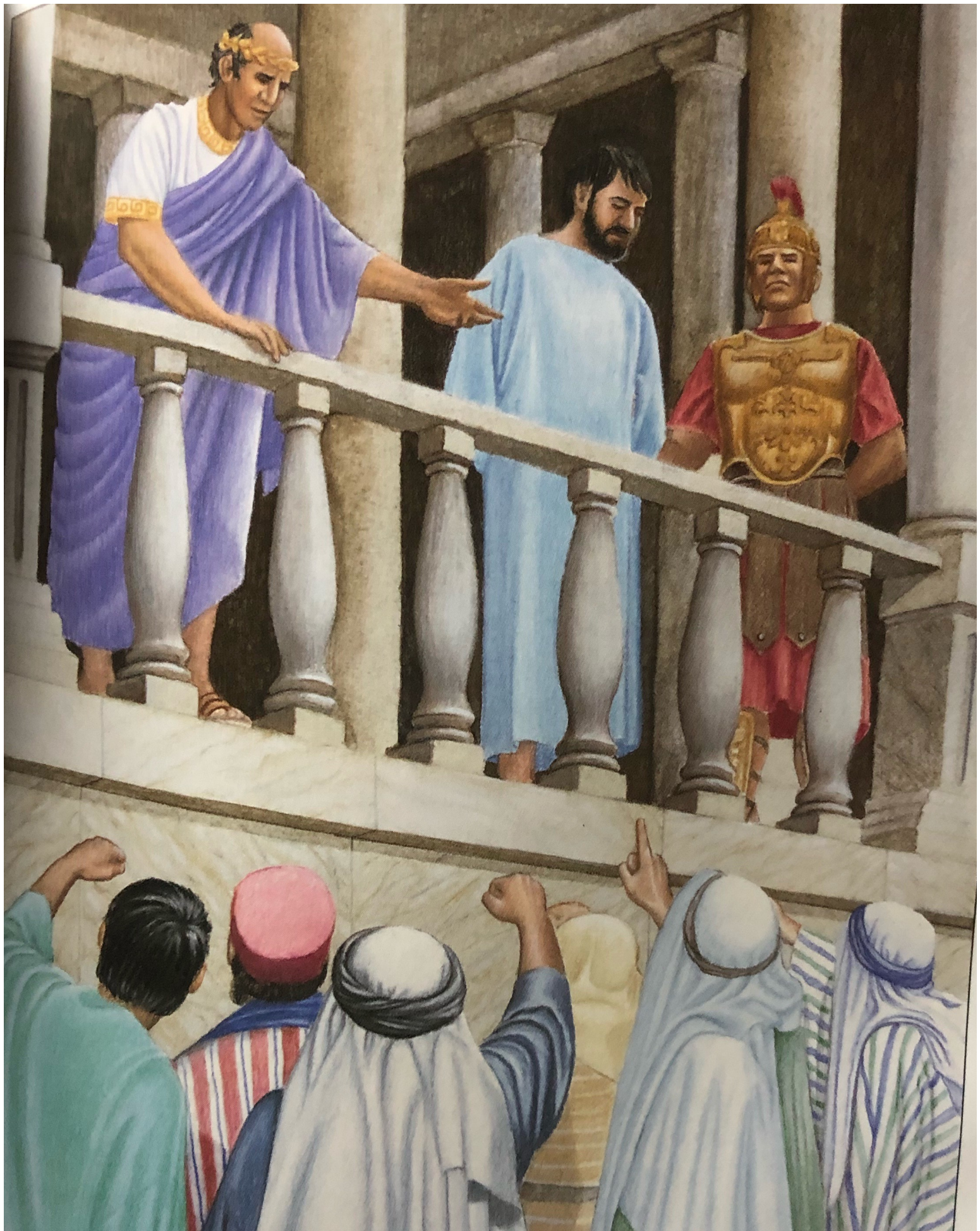
แต่ปลาตจะทำอะไรได้? ฝูงชนเริ่มร้องเสียงดังและวุ่นวายมากขึ้นว่า “ตรึงเขาเสีย” พวกเขาคำรามว่า “ประหารเขาเสียเถอะ! ”

มัทธิว 26: 57-27: 22; มาระโก 14: 53-15: 21; ลูคา 22: 63-23: 26; ยอห์น 18: 19-19: 15

คำถามทบทวน :

1. เปโตรทำอะไรหลังจากเสียงไก่ขัน?
2. เจ้าเมืองมีชื่อว่าอะไร?
3. คนเหล่านั้นตะโกนให้จัดการกับพระเยซูอย่างไร?

วันที่ 5: พระเยซูทรงถูกตรึงที่กางเขน วันแห่งการทนทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่

ปีลาตไม่รู้ว่าจะทำประการใดดีท่านไม่ประสงค์ที่จะตัดสินลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิดขณะที่ท่านนั่งว่าการอยู่นั้นภรรยาของท่านได้ใช้คนมาเรียนท่านว่า: จงปล่อยคนชอบธรรมนั้นไปเสียเถิดด้วยว่าวันนี้ดิฉันฝันร้ายไม่มีความสบายใจเพราะท่านผู้นั้นเลย

แต่คนเหล่านั้นที่โกรธเคืองยังคงร้องตะโกนว่า "ตรึงเขาเสีย! ตรึงเขาเสีย!" แล้วพวกเขาเริ่มร้องตะโกนว่า "จงปล่อยบาร์บัสเสีย" ซึ่งจริง ๆ แล้วพวกเขาไม่สนใจเรื่องราวของบาร์บัสผู้ซึ่งถูกตัดสินว่าเป็นอาชญากร แต่พวกเขารู้ว่าในช่วงนี้ของทุก ๆ ปีปีลาตมักจะปล่อยนักโทษให้เป็นอิสระคนหนึ่งพวกเขาปรารถนาที่จะปล่อยผู้อื่นถึงแม้ว่าผู้นั้นจะทำผิดและเป็นคนไม่ดีมากกว่าพระเยซูก็ตามปีลาตเห็นว่าไม่ได้การมี แต่จะเกิดวุ่นวายขึ้นก็เอาน้ำล้างมือต่อหน้าฝูงชนแล้วว่า "เราไม่มีผิดด้วยเรื่องการตายของชายคนนี้" ปีลาตได้พยายามปกป้องพระเยซูให้ปลอดภัยอีกครั้งหนึ่งท่านได้สั่งให้ทหารของท่านโดยตีพระเยซูหลายทีหลังจากนั้นพวกเขาทั้งหลายก็ได้เอานามสถานเป็นมงกุฎสวมพระเศียรของพระองค์เอาเลื้อสีม่วงมาสวมพระองค์แล้วเอาไม้เท้าให้ถือไว้ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ (ซึ่งเป็นการเลียนแบบว่าเป็นคทาของกษัตริย์) แนนอนที่สุดว่าในเวลาใ้คนยิวมีความสงสารพระเยซูเมื่อเห็นเลือดของพระองค์ไหลลงมาจากที่หน้าและเป็อนที่เสื้อผ้าของพระองค์ปีลาตก็ได้้นำพระเยซูมาที่หน้าฝูงชนแล้วพูดว่า "จงดูที่ชายคนนี้ซิ!"

แต่ฝูงชนกล่าวด้วยเสียงดังว่า "ฆ่าเขาเสีย! เอาเขาไปตรึงที่กางเขนเสีย!"

ในที่สุดปีลาตได้ลุกขึ้นยืนและได้กระทำตามคำเรียกร้องของฝูงชนโดยได้นำพระเยซูออกไปจากเมืองเพื่อที่จะไปยังสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งเรียกว่าโกละโกธา ณ ที่นั้นพระเยซูทรงถูกตรึงด้วยตะปูติดที่ไม้กางเขนนั่นแม้ว่าพระเยซูจะต้องเจ็บปวดทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสพระองค์ก็ไม่เคยโกรธตอบบรรดาศัตรูของพระองค์เลย แต่พระองค์กลับได้อธิษฐานว่า "ข้า แต่พระบิดาขอพระองค์ทรงยกโทษความผิดของพวกเราด้วยเพราะว่าพวกเราไม่รู้ว่พวกเขาทำอะไรไป"

ในวันนั้นมีผู้ร้ายสองคนถูกจับมาตรึงที่กางเขนด้วยเช่นกันอยู่ข้างพระหัตถ์ขวาของพระองค์คนหนึ่งและอยู่ข้างพระหัตถ์ซ้ายของพระองค์อีกคนหนึ่งแล้วผู้ร้ายคนหนึ่งได้กล่าวคำหยาบช้าต่อพระเยซูว่า "ท่านเป็นพระคริสต์ไม่ใช่หรือจงช่วยตัวเองกับเราให้รอดเถิด "

แต่โจรอีกคนหนึ่งกล่าวว่า "พวกเราสมควรตายเพราะว่าพวกเราทำผิด แต่ท่านผู้นี้หาได้กระทำผิดประการใดไม่และคนนั้นจึงหันไปที่พระเยซูแล้วกราบทูลต่อพระองค์ว่า "พระเยซูเจ้าข้าขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้าพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในแผ่นดินของพระองค์"

ฝ่ายพระเยซูตรัสตอบเขาในทันทีว่า "เราบอกความจริงแก่เจ้าว่าวันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม" เวลานั้นประมาณเวลาเที่ยงวันก็บังเกิดความมืดมัวทั่วแผ่นดินพระเยซูทรงทนทุกข์ทรมานที่ไม้กางเขนอย่างโดดเดี่ยวเป็นเวลาถึงสามชั่วโมงด้วยกันก่อนที่พระเยซูจะสิ้นพระชนม์พระองค์ได้ประกาศชัยชนะว่า "สำเร็จแล้ว" งานของพระเยซูในโลกนี้ได้เสร็จสิ้นลงแล้วเดี๋ยวนี้อพระองค์ทรงช่วยให้เราทุกคนในโลกนี้มีอิสระจากอำนาจของความบาปและจากอำนาจของมารซาตาน

ในทันใดนั้นแผ่นดินโลกก็สั่นสะเทือนศิลาที่แตกออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ และบรรดาอุโมงค์ก็ถูกเปิดออกบรรดาทหารที่อยู่ที่นั่นต่างก็ตกใจกลัวร้องว่า "แท้จริงชายคนนี้เป็นพระบุตรของพระเจ้า "

มัทธิว 27: 1-54, มาระโก 15: 1-39, ลูคา 23: 1-47, ยอห์น 18:28 -40; 19: 1-30

คำถามทบทวน :

1. พระเยซูทรงแบกกางเขนไปที่ไหน?
2. มีกี่คนที่ถูกตรึงที่กางเขน?
3. ทำไมพระเยซูจึงต้องสิ้นพระชนม์?

วันที่ 6: พระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์ พระสิริในตอนเช้า

สาวกที่มีความเชื่อในพระเยซูมองดูอยู่ แต่ไกลและพวกเขาได้เห็นเหตุการณ์ที่พระเยซูทรงถูกตรึงที่กางเขนไม่มีใครช่วยเหลือพระองค์ในขณะที่พระองค์ต้องประสบกับความทุกข์ยากนั้นได้เลยพวกเขาได้ยินเสียงร้องของพระองค์ชั่วโงมแล้วชั่วโงมเล่าและในวันนี้หัวใจของพวกเขาคงแตกสลายเพราะได้เห็นผู้ที่พวกเขารักคือพระอาจารย์ต้องสิ้นพระชนม์ไปแน่นอนว่าวันนี้เป็นที่พระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อความบาปได้หลังลงมาบนพระบุตรของพระองค์ซึ่งมันเป็นภาพที่บาดตาบาดใจในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ

มันเป็นเช่นนั้นไปได้อย่างไรเพราะเพียงสัปดาห์เดียวก่อนหน้านั้นพระเยซูทรงเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้พิชิตและบรรดาฝูงชนก็ได้กล่าวเสียงโห่ร้องและต้อนรับพระองค์เป็นอย่างดี แต่มาเดี๋ยวนี้ในช่วงยี่สิบสี่ชั่วโงมพระองค์ทรงถูกอายัดพระองค์ทรงเหน็ดเหนื่อยพระองค์ทรงถูกประนามและทรงถูกตรึงที่กางเขนซึ่งสิ่งเหล่านี้เองทำให้บรรดาศิษย์ของพระเยซูมีชีวิตด้วยความสิ้นหวัง

หลังจากนั้นในช่วงบ่ายของการที่พระเยซูทรงถูกตรึงที่กางเขนนั้นปรากฏว่ามีผู้ชายที่มีชื่อเสียงสองคนคือโยเซฟและนิโคเดมัสได้มาที่ไม้กางเขนซึ่งพวกเขาไม่กล้าเผยตัวว่าพวกเขาก็เป็นศิษย์ของพระเยซูเพราะว่าพวกเขากลัวบรรดาผู้นำของชนยิวและทั้งโยเซฟและนิโคเดมัสเป็นคนที่รักพระเยซูและพวกเขาได้ถอดตะปูออกจากพระหัตถ์และพระบาทซึ่งถูกคนที่เกลียดพระองค์ได้ตอกเอาไว้หลังจากนั้นพวกเขาได้นำพระศพของพระเยซูลงมาและชโลมด้วยเครื่องหอมและห่อด้วยผ้าลินินจากนั้นก็เชิญพระศพไปประดิษฐานไว้ในอุโมงค์ใหม่

ในวันรุ่งขึ้นพวกมหาปุโรหิตและพวกฟาริสีพากันไปหาปลาตเรียนว่า “คนล่อลวงคนนี้ได้พูดครั้งหนึ่งว่า ล่องไปสามวันเขาจะเป็นขึ้นมาใหม่เหตุฉะนั้นท่านจงบัญชาให้มีคนเฝ้าอุโมงค์ไว้เกรงว่าสาวกของเขาจะมาลักเอาศพไปแล้วจะประกาศว่าเขาเป็นขึ้นมาจากความตายแล้วและการล่อลวงจะร้ายแรงยิ่งกว่าครั้งก่อนอีก “ดังนั้นปลาตจึงได้บัญชาให้มียามเฝ้าที่อุโมงค์ทั้งกลางวันและกลางคืน

ต่อมาในเวลาใกล้รุ่งของอีกวันหนึ่งได้เกิดแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงขึ้น ณ อุโมงค์ฝังพระศพของพระเยซู และมีแสงสว่างท่ามกลางความมืดส่องวาบลงมาบนทหารที่ยืนเฝ้าเวรยามอยู่ด้วยอาการง่วงนอนและสิ่งนั้นคือทูตสวรรค์ที่ลงมาจากบนฟ้าซึ่งทูตสวรรค์นั้นมีหน้าขาวสดใสและมีเสื้อผ้าที่ขาวเหมือนหิมะฝ่ายบรรดาทหารที่เฝ้าอุโมงค์อยู่นั้นก็ตกใจกลัวจนตัวสั่นและเป็นเหมือนใบไม้ที่วางอยู่ต่อหน้าทูตสวรรค์นั้นซึ่งไม่มีประโยชน์อะไรอีกต่อไปแล้วจากนั้นทูตสวรรค์ก็ได้กิ้งก้อนหินออกจากปากอุโมงค์แล้วนั่งอยู่บนก้อนหินนั้นหลังจากนั้นพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากความตายด้วยฤทธิ์อำนาจและพระสิริอันยิ่งใหญ่และพระองค์ก็ทรงหายออกไปจากอุโมงค์นั้นตั้งแต่นั้นมีอยู่

ขณะที่มาเรียแมกดาลาและมาเรียมารดาของยากอบกับบรรดาพวกผู้หญิงคนอื่น ๆ กำลังมุ่งหน้าไปยังอุโมงค์ฝังพระศพของพระเยซูนั้นพวกเขาก็ตกใจเมื่อได้พบกับทูตสวรรค์ทูตสวรรค์จึงกล่าวแก่หญิงนั้นว่า “อย่ากลัวเลยเรารู้แล้วว่าพวกเจ้าทั้งหลายมาหาพระเยซูผู้ซึ่งถูกตรึงไว้ที่กางเขนพระองค์หาได้ประทับอยู่ที่นี้ไม่เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้วแล้วจึงรีบไปบอกพวกสาวกของพระองค์เถิด”

พวกผู้หญิงเหล่านั้นก็ออกไปจากอุโมงค์นั้นด้วยความสั่นกลัวและพูดอะไรไม่ออกเพราะในหัวใจของพวกเขามีทั้งความกลัวและความชื่นชมยินดีเป็นอย่างมาก

มัทธิว 27: 55-28: 1-10, มาระโก 16: 1-14, ลูคา 24: 1-49, ยอห์น 20: 1-23

คำถามทบทวน :

1. ใครเป็นยามเฝ้าที่อุโมงค์?
2. ใครกิ้งก้อนหินออกจากปากอุโมงค์?
3. ทูตสวรรค์พูดอะไรกับพวกผู้หญิง?

วันที่ 7: อุโมงค์ว่างเปล่า โธมัสซึ่งสงสัย

นางมาเรียและนางอนเมื่อเรามาถึงที่อุโมงค์เราก็ได้พบกับทูตสวรรค์และทูตสวรรค์บอกว่าพระเยซูได้นั้นขึ้นจากความตายแล้ว! “

เปโตรและยอห์นพูดว่า " เป็นความจริงหรือ?" แล้วทั้งเปโตรและยอห์นก็วิ่งไปที่อุโมงค์ฝังศพของพระเยซู แต่ยอห์นไปถึงเป็นคนแรกเขาได้หยุดและก้มมองเข้าไปข้างในอุโมงค์หลังจากนั้นทั้งเปโตรและยอห์นได้เข้าไปในอุโมงค์นั้นอย่างรวดเร็วพวกเขาได้สังเกตเห็นผ้าพันพระศพวางอยู่ในอุโมงค์นั้นแน่นอนว่าถ้าศพถูกขโมยไปผ้าพันศพก็ต้องหายไปด้วยพวกเขาก็มีความสับสนในหัวสมองกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอุโมงค์ฝังพระศพของพระเยซู

มาเรียมักดาลาได้เดินกลับไปสู่อุโมงค์อีกครั้งหนึ่งในขณะที่เธอกำลังร้องไห้อยู่ที่นั่นเธอได้พบกับทูตสวรรค์สองตนกำลังนั่งอยู่ในอุโมงค์ฝังพระศพของพระเยซู

แล้วทูตสวรรค์นั้นก็ถามเธอว่า "หญิงเอ๋ยร้องไห้ทำไม?" มาเรียตอบด้วยน้ำเสียงสะอึกสะอื้นว่า "ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ไปอยู่ที่ไหน"

มาเรียได้หันกลับมาและเห็นพระเยซูประทับยืนอยู่ แต่มาเรียคิดว่าพระองค์เป็นคนทำสวนพระเยซูตรัสถาม "หญิงเอ๋ยร้องไห้ทำไมหรือ?" มาเรียจึงตอบว่า "นายเจ้าข้าขอบอกให้ดิฉันรู้ว่าท่านได้เอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน"

จากนั้นพระเยซูจึงตรัสกับเธอว่า " มาเรียเอ๋ย" มาเรียจึงทราบโดยทันทีว่านั่นคือพระเยซูขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วเธอได้หันมาทูลพระองค์ด้วยความชื่นชมยินดีว่า "รับโบนี่ซึ่งแปลว่าอาจารย์"

แล้วในตอนเย็นของวันนั้นเมื่อสาวกปิดประตูห้องที่พวกเขาอยู่เรียบร้อยแล้วเพราะกลัวพวกยิวพระเยซูก็ได้เสด็จเข้ามาประทับยืนต่อหน้าพวกเขาตรัสว่า " สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด "พวกเขาจะดีใจสักแค่ไหนที่ได้พบกับองค์พระผู้เป็นเจ้า!

แต่มีสาวกคนหนึ่งชื่อว่า โธมัสซึ่งเขาไม่ได้อยู่กับพวกสาวกคนอื่นเมื่อพระเยซูเสด็จมาดังนั้นเมื่อพวกสาวกเจอโธมัสจึงบอกเขาว่า " พวกเราได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วเพราะพระองค์ได้ทรงฟื้นขึ้นจากความตาย! "

โธมัสซึ่งสงสัยกล่าวว่า " โอ้ช่างอัศจรรย์จริง ๆ แต่ถ้าข้าไม่เห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ของพระองค์และไม่ได้เอานิ้วของข้าแยงเข้าไปที่รอยตะปูนั้นและไม่ได้เอามือของข้าแยงเข้าไปที่ซี่ข้างของพระองค์แล้วข้าจะไม่เชื่อเลย "

ครั้นล่วงไปเป็นเวลาหนึ่งอาทิตย์พวกสาวกของพระองค์ก็ได้รวมตัวพบกันอีกและโธมัสก็อยู่กับพวกเขาด้วยทันใดนั้นพระเยซูก็มาประทับยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา

พระองค์ตรัสว่า " สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด " หลังจากนั้นพระองค์ทอดพระเนตรไปยังโธมัสและตรัสกับเขาว่า " จงยื่นนิ้วมือมาที่นี่และดูมือของเราจงยื่นมือมาคล้ำที่ซี่ข้างของเราอย่าสงสัยเลยจงเชื่อเถิด "

ท่ามกลางความประหลาดใจที่เกิดขึ้นนั้นโธมัสได้สารภาพต่อพระเยซูว่า " องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์!" พระเยซูตรัสกับเขาว่า " เพราะท่านได้เห็นเราท่านจึงเชื่อหรือผู้ที่ไม่เห็นเรา แต่เชื่อก็เป็นสุข "

ยอห์น 20: 1-31. มาระโก 16: 1

คำถามทบทวน :

1. เปโตรและยอห์นวิ่งไปที่สุสานเพื่อทำอะไร?
2. มาเรียพบกับใครในสวนนั้น?
3. สาวกคนไหนที่ขาดความเชื่อ?

